

Torrent del sot de l'Oradella

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	A l'extrem occidental del municipi, en direcció NO-SE
Emplaçament	Des del Pla de les Bruixes fins a la riera de Vallalta
Alçada:	196

Coordenades:

Latitud:	41.63134
Longitud:	2.54824
UTM Est (X):	462371
UTM Nord (Y):	4608944

Classificació

Número de fitxa	08193 - 99
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Afectat per la manca de gestió forestal i hidràulica i per la proliferació d'espècies vegetals invasores.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	ACA. Generalitat de Catalunya
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio

Descripció

Curs estacional d'aigua que neix a 340 metres d'altitud, entre el Pla de les Bruixes i la Serra de l'Oller. Des de ben antic, el seu curs fa de partió entre les parròquies i termes de Sant Martí d'Arenys i Sant Iscle de Vallalta. A l'acta de d'atermenament de 1919 s'indica que dins del seu curs hi ha col·locades dues fites de delimitació, actualment emboscades.

El torrent es pot resseguir de forma intermitent mitjançant dues vies paral·leles. El tram inferior és vorejat pel camí de Can Rocosa Petit, amb connexió directa a la carretera BV-5111, i el curs mig i superior és accessible des de la pista forestal que n'enllaça la capçalera amb la urbanització de Collsacreu a través de la Vall de Llunes. Als peus d'aquesta via hi ha les úniques restes que es conserven de l'antiga masia de Cal Caballé, ja que el terreny ha estat explanat. Es tracta d'un pou d'aigua amb la corresponent caseta i algunes conduccions de gerrer pels voltants; d'un safareig amb rentador de planta rectangular amb contraforts laterals per subjectar el camí i d'un dipòsit circular de 2,5 metres de diàmetre reforçat amb cercols de ferro. En total, el torrent descriu un recorregut rectilini de 2,6 quilòmetres de longitud en direcció SE fins a desembocar a la riera de Vallalta, a 140 metres d'altitud. Al llarg del seu curs rep per ponent les aportacions del sot de l'Aulet i del torrent de Vall de Llunes. Es tracta de dues fondalades humides, poblades de roures, verns i castanyers. En canvi, al costat de llevant predominen els pins, suros i alzines, i els recs que hi desemboquen són de poca entitat i règim torrencial.

La verneda del sot de l'Oradella es troba força degradada, amb pocs exemplars madurs i molts rebrots, com a conseqüència de les tales successives i del seu desplaçament en benefici de les plantacions de pollancre i plàtans, així com per la proliferació de l'acàcia. També hi tenen presència destacada el llorer i les avellanoses

Observacions:

L'estat de conservació del torrent es considera regular a causa de la manca de gestió forestal i hidràulica, així com de la proliferació d'espècies invasores com l'acàcia (*Robinia pseudoacacia*).

Història

En el nostre context geogràfic, el nom d'Oradella es troba documentat com a antropònim i com a topònim, a través de la forma 'Lloradella', qui sap si per referir-se a un lloc amb abundància de llorers.

L'any 1358, Bonanat Lloradella es trobava entre els homes de la universitat de Sant Iscle de Vallalta i d'altres parròquies veïnes que van crear un censal mort de 4.000 sous per oferir-los al comte d'Osona, a canvi de no fer servei d'obres al castell de Montpalau. D'altra banda el 1644, els pagesos Antoni Joan i Bartomeu Oller es van comprometre a realitzar feines de tasca i braçatge en una peça anomenada la Lloradella, propietat de Ca l'Arquer.

El seu caràcter limítrof i la seva entitat i longitud, superiors a les fondalades circumveïnes, explica que alguns documents facin extensiu el nom d'Oradella a la riera de Vallalta. De fet, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 de l'Instituto Geográfico y Estadístico de l'any 1914 apareixen les dues denominacions: 'torrent de Oradella' per referir-se al torrent pròpiament dit, i 'riera de Oradella' per designar la riera de Vallalta.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar Edicions Els 2 Pins, pp. 31-32.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. ANC1-172-T-450. Llinatge Arquer. Confessió atorgada per Antoni Joan Oller i Bartomeu Oller, pare i fill, pagesos de la Cortada, a Sant Iscle de Vallalta, propietaris del mas Oller, de fer tasca i braçatge d'una peça de terra que fou del mas Aulet, de n'Arquer de Goscons. Montpalau, 1644.

INSTITUTO GEOGRÀFICO NACIONAL (1920). CUALL 60403. Itinerario de la línea de límite entre

Arenys de Munt y San Acisclo de Vallalta.

Natura local (2019). Ruta pel sot d'Oradella. Consultat 20 maig 2019, des de <https://naturalocal.net/ca/rutes-senderisme-catalunya/rutes-senderisme-...>

PONS I GURÍ, Josep M. (2006). Recull d'estudis d'història jurídica catalana. Volum IV. Barcelona: Fundació Noguera, pp. 125-129.

<https://naturalocal.net/ca/rutes-senderisme-catalunya/rutes-senderisme-...>

